

StoryCafé
INTERVJU

“Najveća je sreća imati prekrasnu obitelj”

Kazališni redatelj **Krešimir Dolenčić** progovara o tome kakav je suprug i otac, voli li kuhati, što misli o pedesetima, koji je njegov fetiš te pružaju li mu predstave dovoljnu dozu adrenalina

MALENI NASLJEDNICI

“Marta je već s pet godina odigrala svoju prvu ulogu, ide i na dramsku grupu; Đuro nije neki kazalištarac, ali je vrlo predan breakdancer. Nikola je još malen, ali je najsamouvjereniji”

SUPRUŽNICI I KOLEGE

“Obožavam raditi s Anom. Ona je izvanredna dramaturginja, sjajna suradnica svakom redatelju”, kaže Krešimir za svoju suprugu

Jednom od najpoznatijih kazališnih redatelja, 51-godišnjem Krešimiru Dolenčiću pripala je čast da bude intendant Dubrovačkih ljetnih igara. Kako je u Dubrovniku na različite načine aktivan posljednjih 30 godina, to je bio logičan slijed. U karijeri je postavio brojne opere i predstave, a za mnoge od njih je i nagrađen. Predavao je i glumu kao asistent na Akademiji dramske umjetnosti u Houstonu i Londonu, a ispisao je povijest kad je prije deset godina u Pekingu postavio najveću opernu predstavu ikad, Verdijevu 'Aidu' sa 2800 sudionika na pozornici. Ipak, kako kaže, svi njegovi poslovni uspjesi ne mogu se mjeriti s onim najvećim - njegovom obitelji. Upravo su mu njegova supruga, dramaturginja Ana Tonković Dolenčić, te djeca 13-godišnja Marta, 10-godišnji Đuro i troipolgodišnji Nikola, najveća podrška i najveća sreća.

Story: Postali ste intendant Dubrovačkih ljetnih igara, laska li vam to?

Naravno. Ipak je to najstariji i najveći domaći festival, i najskuplji, dakako. Ulogu intendanta shvaćam kao dio svog života, kao neki nastavak niza jer u Dubrovniku na razne načine igram već trideset godina. Definitivno sam počašćen, ali malo se i bojim. Imam tremu kao prije neke predstave. No veselim se što će sve napokon početi. To je pozitivna trema.

"Ana i ja se jako dobro slažemo iako ne bi trebalo biti tako zato što sam ja horoskopska Djevica, a ona Škorpion"

Story: Što nam ovo ljeto pripremate na Dubrovačkim ljetnim igrama?

Pripremamo 136 različitih događanja, no svakako bih naglasio da smo osmislili novi koncept i da ćemo se proširiti na ulice - nekoliko će predstava biti izvedeno na taj način. Održavat će se na ulici, čak i probe, premijere. 'Ekvinocij' vraćamo na Lokrum, svirat će se po ulicama... Želimo da kad uđete u Stari grad, shvatite da se nešto događa. Imamo i izvanredan filmski i glazbeni program. Mnogo će mladih ljudi sudjelovati u projektu, dolazi cijeli orkestar Glazbene akademije, puno ljudi s Dramske akademije... Prvi put imamo i pisce koji će imati teatralizirane večeri, bit će tu i koncerata, ljudi iz raznih zemalja... Angažirali smo i restoran Pupica, koji će biti dostupan svima jer je Dubrovnik vrlo skup, a i dački nam je dom izašao u susret. Pozivam sve da dođu jer ćemo kazalište dovesti na ulice i dati sve od sebe da napravimo najbolju atmosferu u Gradu.

Story: Postavili ste mnogo predstava, možete li neku izdvojiti kao najdražu?

Postavio sam više od 40 opera, 30-ak dramskih predstava, oko 150 različitih koncerata i evenata, otvaranja i zatvaranja raznih priredbi. Ne mogu izdvojiti neku najdražu. Najdraža ti

StoryCafé INTERVJU

je ona prva, pa onda prva opera, pa onda predstava koju je možda vidjelo samo stotinjak ljudi. Teško je odabrati između lutkarske 'Čarobne frule', pekinške 'Aide', 'Karmelićanki' u HNK i 'Maestrove smrti' u Histrionskom domu ili 'Candidea' u Gavelli.

Story: Imate li neostvarenih želja kad je o poslu riječ?

Uvijek ima naslova koje bih volio raditi, ali uvijek sâm provociram želje. Svaka je sezona ispunjavanje nekih novih želja, iako moram priznati da sam već mnoge i ispunio. Imam prekrasnu obitelj, to je najveća sreća koju možeš imati, nekakav maksimum. Osim toga, živim od svog posla. Zahvalan sam, doista se ne mogu žaliti. Mnogi ljudi rade ono što ne vole da bi mogli preživjeti. U ovoj sam sezoni imao oko 150 predstava u Zagrebu, prošle godine i više. Kad se pomnoži, to je toliko ljudi koliko Dinamo sigurno nije skupio u posljednjih nekoliko godina.

Story: Kakvo je stanje u domaćem kazalištu?

Kad je riječ o softveru - a to su ideje, mladi ljudi i umjetničke želje, to bi moglo biti još žešće, ali u svakom području imamo gomilu najboljih. Kad je o hardveru riječ, odnosno sustavu, to je katastrofa. Mora doći do korjenitih promjena. U životu glumca dva su ključna trenutka: prvi kad te prime na Akademiju i onda diplomiraš, a drugi je kad negdje dobiješ angažman, tad si sebi osigurao mirovinu. To i nije baš poticajno, sve to treba drukčije posložiti.

Story: Zašto je mlade ljude teško natjerati u kazalište?

Čak mislim da nije, kazališta su puna. Narav-

no, ako izostavimo to da nisu napravljena ozbiljna istraživanja. Kazališta su puna, ali ne znamo koje generacije i koji ljudi idu u koja. Svako kazalište ima svoju publiku, mislim da to nije tako strašno. Samo ne želim da nam se dogodi taj zapadni tržišni sustav koji mnogi s velikim poštovanjem prizivaju, a koji je odvratn. Doista želimo da kazališne ulaznice stoje 500 kuna? Trebale bi biti što jeftinije, subvencionirane i da svatko može ići u kazalište kad god hoće.

Story: Jedan ste od najangažiranijih domaćih redatelja, kad imate vremena za sebe?

Svoje vrijeme provodim sa svojom djecom, ali uživam i na probama i sa studentima. Sve je ostalo teško, svi telefoni, e-mailovi, sve je to iscrpljujuće. No i to sam naučio. Multipraktik sam, a uz to horoskopska Djevica, pa sam vrlo organiziran. Imam sposobnost mijenjati različite mozgove - imam mozak za evente, predstave, probe, slobodno vrijeme, obitelj, party mozak. Njega najrjeđe upotrebljavam, ali volim ga staviti.

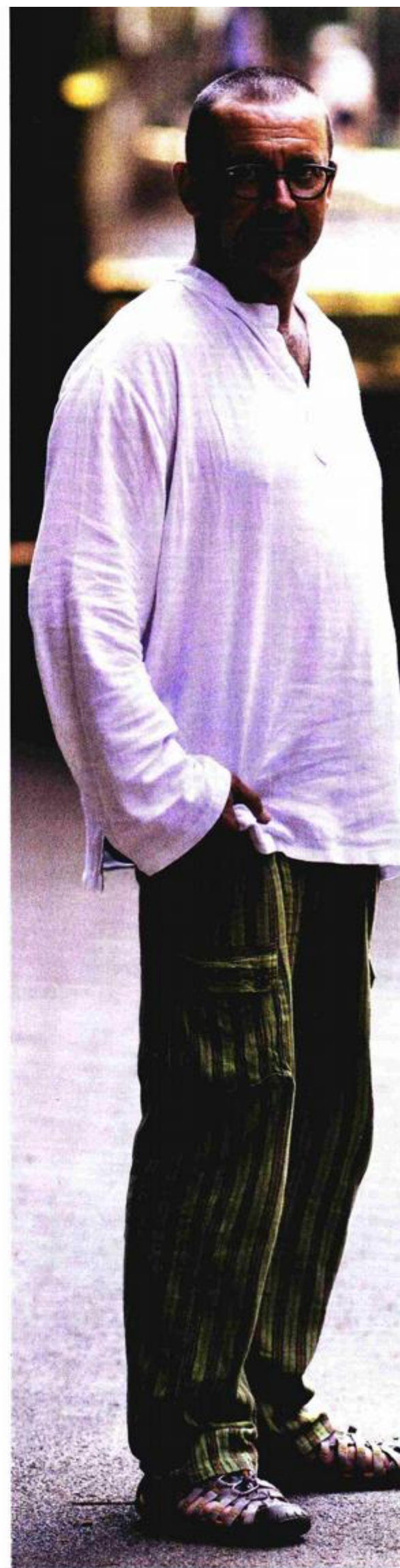
Story: Vaša je supruga Ana dramaturginja, često ste zajedno radili na projektima, kako to funkcionira?

Obožavam raditi s njom, sjajno funkcioniramo. Uskoro ćemo zajedno raditi na dvije predstave. Ona je izvanredna dramaturginja, sjajna suradnica svakom redatelju.

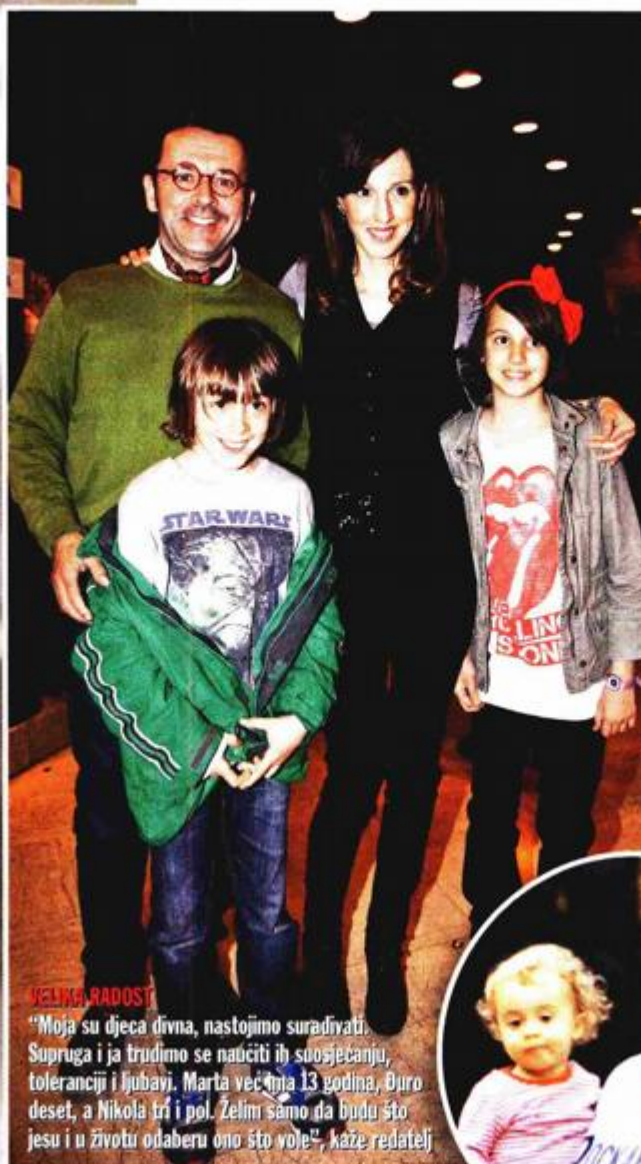
Story: U dugogodišnjem ste braku, imate troje djece, koja je tajna uspjeha veze?

Tajna je samo u ljubavi. Komplicirano je, teško je s troje djece, ne cvatu uvijek ruže. Silno se dobro slažemo premda se uopće ne bismo trebali s obzirom na to da je ona Škorpion. I to dvostru-

"Tajna uspjeha mog braka krije se u ljubavi. Komplicirano je, teško je s troje djece, ne cvatu uvijek ruže"

"Multipraktik sam, a uz to i horoskopska Djevica, pa sam organiziran. Imam sposobnost mijenjati različite mozgove - imam mozak za evente, predstave, probe, slobodno vrijeme, obitelj, party mozak..."

VELIKA RADOST

"Moja su djeca divna, nastojimo surađivati. Supruga i ja trudimo se naučiti ih suosjećanju, toleranciji i ljubavi. Marta već ima 13 godina, Đuro deset, a Nikola tri i pol. Želim samo da budu što jesu i u životu odaberu ono što vole", kaže redatelj

ki. Taj znak nije bez veze - kad je u opasnosti, Škorpion ubode sam sebe. Ako nikoga drugog, onda će sam sebe. Nekoga mora.

Story: Što mislite, kakav ste suprug?

To morate pitati moju suprugu. Nadam se da sam dobar; perem, kuham i spremam.

Story: U čemu ste najbolji?

Volio bih da sam u kuhanju, ali nisam. Obožavam kuhati, to me opušta. Sin sam jedina pa me nikad nisu prepuštali samome sebi, kasno sam počeo kuhati, nedostajalo mi je neko osnovno znanje. Primjerice, kako početi kuhati varivo. Ana i ja smo vegetarijanci pa stalno smišljamo neka jela. Oboje smo A+ krvna grupa i doista ne vidim neki razlog da jedemo meso. Djeci, naravno, ne branimo da jedu meso.

Story: Kakav ste otac?

Moja su djeca divna, nastojimo surađivati. Trudimo se naučiti ih suosjećanju, toleranciji i ljubavi. Marta već ima 13 godina, Đuro je 10, a Nikoli tri i pol. Tim će generacijama ipak biti nešto jednostavnije u životu. Neće imati problema s tim navikama ograničavanja i dogmi koje nas okružuju. Neće imati problema ni s politikom,

nacijom, religijom... Želim samo da budu ono što jesu i u životu odaberu ono što vole.

Story: Jednom ste rekli da su odrasli u kazalištu, pokazuju li afinitet prema umjetnosti?

Marta je već s pet godina odigrala prvu ulogu, ima i dramsku grupu s kojom su na Lidranu bili jako dobri; Đuro nije neki kazalištarac, ali je vrlo predan breakdancer. Baš se sad priprema za državno natjecanje. Đuro se mora barem jednom dnevno popeti na vrh nekog stabla i visjeti, upiti tu neku energiju šume. To mu je iznimno važno. Nikola je još malen, ali je samouvjereniji od svih. Svi ga odgajaju, razmazili su ga i neopisivo ga vole. Okružen je s tolikom količinom ljubavi roditelja, baki, brata i sestre. S trećim je djetetom sve jednostavno jer neke stvari koje su se prije činile komplicirane, idu glatko.

Story: Kažu da su očevi slabi na kćeri, je li to i vaš slučaj?

Apsolutno sam slab na svoju kćer. Kad dovede nekog dečka kući, neću ga izrešetati, samo će morati ispuniti 450 stranica formulara s mogućnošću jedne pogreške.

Story: Zakoračili ste u pedesete, hvata li vas panika?

Ne namjeravam povlačiti nekakvu crtu, osjećam se kao da sam jučer radio svoju prvu predstavu i išao u gimnaziju. Svakome vrijeme teče drukčije. Meni teče polagano, prilagođava mi se. Kad imaš neki dobar odnos s vremenom kao s nekom osobom pokraj sebe, onda ti se ono može prilagoditi. Onda jednostavno sve možeš stići. Kad sam imao dvadeset ili trideset godina, pedesete su mi zvučale kao kraj života. No nikad se nisam bolje osjećao, nikad nisam imao više poslovnog elana. Djeca te jako pomlade.

Story: Imate li neki hobi za koji ne znamo? Jedno ste se vrijeme bavili padobranstvom, što je s tim?

Za padobranstvo moraš imati vremena, a ja ga nemam. Imao sam strah od visine pa sam ga tako odlučio riješiti. Moj je cijeli posao hobi, radim ono što volim. Primjerice, ne skupljam salвете. Jako volim naočale, to je nekakav moj fetiš. Za njih mi nikada nije teško dati novac, imam ih uistinu mnogo. Prije sam jako volio bicikle, a obožavam i skijati.

Story: Hvata li vas kriza srednjih godina? Skupi automobili, piercing?

Piercingi ne dolaze u obzir, ne nosim ni prsten. Na sebe ne mogu staviti nikakav nakit. Volim brzu vožnju, ali ne smijem, imam djecu. Zato vozim vespu od 50 kubika. Kad sam se bavio skijanjem, jedino me zanimalo spust. No i predstave mi pružaju dovoljno adrenalina. Posebno neke velike produkcije, obožavam to. Dubrovnik je sada moja adrenalinska ljujkačka.

"Moju Anu morate pitati kakav sam suprug, ali nadam se da sam dobar - perem, kuham i spremam"

◆ Razgovarala Dora Juras
 ◆ Fotografije Josip Regović